

Olaf Oosterman (zonnebril) lijdt net als de andere bemanningsleden aan het syndroom van Marfan, waardoor de aorta steeds wijder wordt en kan scheuren.

Ongeneeslijk zieke jongeren kiezen voor zeilavontuur

DWARS TEGEN DE WIND IN!

Ongeneeslijk ziek en onverbeterlijk optimistisch. Olaf Oosterman gaat zeilen met jongeren die – net als hijzelf – aan het syndroom van Marfan lijden. Half juli kiest hij zee met een bemanning die leeft met een tijdbom in het lijf, maar ook met een droom in het hoofd.

TEKST PIETER GROENEWOLD FOTO'S PIM RAS

Leef je droom

Wilt u meer weten over 'Leef je droom' en de plannen van Olaf Oosterman: www.leefjedroom.com. Of bel Olaf Oosterman op 06-51612490. Een donatie kan worden gestort op girorekening 5425980 ten name van Contactgroep Marfan Nederland te Heiloo, onder vermelding van: 'Leef je droom'.

DWARS

TEGEN DE WIND IN!

Soms zit het mee, vandaag zit het tegen. Wanneer de X-35 de haven van Enkhuizen uit zeilt, barst het noodweer los. Hevige windstoten en héél erg veel regen. De zes bemanningsleden kunnen vol aan de bak. Onder toezicht van zeilinstructeur Olaf Oosterman (34) sleurt Wouter Haring (17) aan het roer. Rick Al (19) en zijn zus Iris (16) houden zich staande bij de mast om het grootzeil te hijsen. Judith Kooij (21) en Martijn Mensinga (27) bedienen met de moed der wanhoop in de kuip de schoten en de vallen. Het is een bijzondere bemanning die deze middag van Enkhuizen naar Monnickendam zeilt: alle zes lijden zij aan het syndroom van Marfan. Een zeldzame erfelijke afwijking aan het bindweefsel, waardoor de aorta langzaam verwijdt en uiteindelijk ook kan scheuren. Olaf Oosterman uit Lelystad is sinds 1991 zes keer geopereerd. Zijn aorta is vanaf het hart tot in beide liezen vervangen door een kunststof buis. Martijn Mensinga uit Tiel onderging twee operaties. De anderen is dat tot op heden bespaard gebleven, maar eenzelfde lot hangt ook hun als een zwaard van Damocles boven het hoofd. Of zoals Olaf Oosterman zegt: "Wij leven met een tijdbom in ons lijf." Daaraan denkt nu echter niemand. Terwijl het kielzog wild schuimt en het bakken van Enkhuizen, de vuurtoren de Dromedaris, snel kleiner wordt, heeft het zestal de handen vol aan het man-

Iris en Judith bereiden zich voor op 'de grote oversteek'.

nen van de boot. En dat is nu precies de bedoeling van Olaf Oosterman: ernstig zieke jongeren afleiding bezorgen en hen laten zien dat je ondanks een levensbeperkende ziekte wel degelijk iets van het leven kunt maken. Dat idee ontstaat in 2004. Olaf Oosterman, scheepstimmerman, bouwt op dat moment in zijn vrije tijd aan een 14 meter lange zeilboot waarmee hij een wereldreis wil maken. Door toedoen van een bacteriële infectie aan de aorta belandt hij echter maanden in het ziekenhuis. Werken is daarna onmogelijk en de bouw valt stil. Dankzij de Bart Foundation kan hij na twee jaar de bouw hervatten. De Foundation is opgericht na de dood van Bart de Graaff en helpt jonge mensen met een ingrijpende ziekte hun ambitie te realiseren. Olaf stelt zijn droom bij: geen wereldreis, maar zeilen met ernstig zieke jongeren. De toekomst ziet er rooskleurig uit, maar dan haakt de Bart Foundation af. Volgens hen kan de begroting van 300.000 euro niet worden gehaald.

Olafs aorta is vanaf het hart tot de liezen vervangen door een kunststof buis

Het project lijkt op de klippen te lopen, maar Olaf overwint deze hindernis: "Inmiddels is er een nieuwe stichting opgericht, Leef je droom. De sponsoren die ik had, blijven mij trouw en nu ben ik op zoek naar extra sponsoren. Er rest nog een gat van 90.000 euro. Om aandacht voor de nieuwe stichting te genereren, zeil ik met deze bemanning Scheveningen – Cork, in het zuiden van Ierland. Een wedstrijd over 570 mijl die start op 14 juli. Non-stop in vijf tot zeven dagen. Loodzwaar. Zeker voor jongeren die aan het syndroom van Marfan lijden." De bemanning heeft zich voorafgaand aan het avontuur met succes aan een conditietest onderworpen in het ziekenhuis. Rick Al uit Heiloo: "Natuurlijk, er kan altijd wat gebeuren, maar bin-

Zieke jongeren 'leven hun droom' op het water.

nen twee tot drie uur kunnen we met een helikopter van boord worden gehaald." De Zaandamse Judith Kooij voegt daaraan toe: "Als je bij de pakken neer gaat zitten, wordt het nooit wat. We willen dit avontuur voor geen goud missen. Daar komt bij dat ons uithoudingsvermogen met sprongen vooruit is gegaan. We hebben beduidend meer energie dan voorheen."

Wat zo'n avontuur kan behelzen, wordt duidelijk wanneer we Marken ronden. De boot bonkt op de anderhalve meter hoge golven en bakken water slaan over het dek. Het water loopt de kragen van de regenpakken in. Olaf vraagt Rick en Iris het grootzeil wat te verkleinen. De fok is al eerder deels ingerold. Plotse-ling liggen we stil. "We pikten een paaltje," zegt Olaf, terwijl hij zijn lange natte krullen uit z'n gezicht veegt. Een scheepsterm, zo blijkt. Het gaat om een denkbeeldig paaltje dat onder water in één klap de snelheid uit de boot haalt. Een uur later meert de boot aan in Monnickendam. Olaf, Iris, Wouter, Judith, Martijn en Rick zijn klaar voor de oversteek naar Cork. De voorbereiding zit erop. Olaf: "Een ernstige hartkwaal of een nieraandoening betekent beperkingen. Voor kinderen is dat moeilijk. Maar er blijft veel over dat je wél kunt doen. Die boodschap hoop ik in de toekomst nog veel meer zieke jongeren te kunnen meegeven. Dat is ook mijn verhaal, haal eruit wat erin zit. Leef je droom!" ■